

Στέλλιο Κυριακίδη,

Σε καλέσαμε, σε μία ελάχιστη εκδήλωση τιμής ή
δυστυχώς τόσο σου αξίζει στη σημερινή άπλη συνεισφορά ως Έλληνες όπε-
ρήφανοι για το τελευταίο προσωπικό θάρρος σου που είναι οδύνηρος
... του Ανδριανού της Ελλάδος. Αλλά σε καλέσαμε και ως φιλο-
θέται και θέλουμε, έτσι, να δείξουμε και την ιδιαίτερη υπερηφάνεια
μας.-

Είσαι το σεμνό και απείρτο παιδί της φιλοθέτας
που γυρίζοντας στους δρόμους της εργαζόσασα ταπεινά και στερημένα
και προκονομένους άκουστω χέρια στην ανώτερη αντίληψη ενός Έλληνα
του ιδιώτου αναγνωρισμένου μέν φίλου της Ελλάδος αλλά τέλος πάντων
και τούτου ξένου, του κ. Κέρκ, έκλεισε μυστικά και αθρόβα το στέφανο
του κόντινου Έκείνου που σου στερώνωσε ποτε σε σκληρό αγώνα (η άρετή
μακροχρόνη μά λίγοι το μπορούν) και μεροστία στα ράτια του μαγιο-
σφιου κοινού το μέτωπο που είναι και μέτωπο της πατρίδος μας.-

Ίσως από της δοκιμασίες και τους τρομερούς άλλ'
ένδοξους αγώνες της πολυβασανισμένης Ελλάδος η θεία Πρόνοια ξεφύλαξε
ξε, τόσο επίκαιρα, προς χάρη αυτής της Ελλάδος και δια του προσώπου
σου, να της προσθέσει μια άδερη έννοια της, ένα άδερη τίτλο στους ά-
καταμέτρητους τίτλους της και να υπομνήση και να υπομνήσης σ' όλον
τον κόσμο ότι, το Αρχαίο κενύρα εξακολουθεί να είναι αθάνατο, το
πνεύμα εκείνο, κατά τον ποιητή " του Όραίου, του μεγάλου και του
'Αληθινού". Ξεφύλαξε δια σου να υπομνήση ότι ² **Κίμων** ο φοίβος δέν

έχει πλέον καλβή, άπεσβετο δέ και το λείον ύδωρ, η λάρψη όρος της
όρμης δια τους εθγενείς αγώνες, τους αγώνες που δένουν, κάθε κατά τον
ποιητή, στο ληνή λιθάρι στο κλάμα και στο δρόμο " τα σιδερένια και
τ' όξια κορμιά," και με τα τέτοια κορμιά κλάθουν της όρμης της μεγά-
λης και της γενναίας ψυχής, ότι η λάρψη της όρμης αυτής δια τους εθ-

γενείς αγώνες και η αξιοσύνη μας για αυτούς δέν έοβυσε άδερη, δέν θα
σβύση ποτέ από την ιστορία λαμπρά της Όλυμπίας της ένδοξου Ελλάδος.

Οι Αρχαίοι πρόγονοί μας γιρέριζαν τα τείχη των πόλεων κατά την
είσοδο σ' αυτές του νικητού τί τάθελαν όταν είχαν τέτοιους και τόσο
' αξιοους πολίτες. Άπιοης την εποχή εκείνη δημιουργούντο κυριολεκτικά
Πίνδαροι ψι' αυτούς και οι Πίνδαροι αυτοί τους θρνοούσαν με τα "τήνελλα
καλλιμένα" οι δέ άνδριαντοκοιοί εκνεδρενοι ² με τα έργα της τέχνης των,
στο μέγαρο και στο χαλιβ" το δέ ήρωας τους άγαυούς". **Οι άγώνες** κινη
για κείνους ήταν η παράοσις της ήρωικής άρετής και η πεποίθησι της
άξιας της προσωπικότητας.-

Τώρα έρεϊς οι νεοέλληνες δέν έχομε τίποτε απ' αυτά.

Ιά απλοποιήσαμε, ως μή όφειλε, και η απλοποίηση τους αυτή δυ-
στυχώς κινδυνεύει να μεταπέση αν δέν μετέπεσε, στη παραγνώρισι της
όροφιάς αλλά προ πάντος στη παραγνώρισι της άξιας μέσα στη πρακτική
φιλοσοφία των εθγενών αυτών εκδηλώσεων της άνθρωπίνης ζωής. Όσο
για τα τείχη ή σημερινή Ελλάδα δέν έχει τίποτε να σου γιρέριση,
κ υ ρ ι α κ ι δ η. Από τους αγώνες κατά των εχθρών μας και από τους
εχθρούς μας είναι όλα γιρέριμένα, όκος είναι γιρέριμένος ο παρθενώ-
νας και όχι από τους Κρόνους αιώνες, αλλά από τους βίββαρους λαούς
τους άρειρους **Τέχνης και Πνεύματος**, ~~και Τέχνης~~ που με την όροφία της
διεγείρει τα εθγενή συναισθήματα και δι' όσους τάχουν με στη ψυχή τους
και ~~και Πνεύματος~~ που με την λάρψη του θερασκίζεται τον έρωτα της ε-
λευθερίας και δι' όσους τον τρέφουν ² **άνικατο** μέσα στο αίμα τους.

Γι' αυτό έρεϊς τώρα ως Έλληνες και δώ σήμερα ως φιλοθέται
ένα μόνο μπορούμε να σου δώσουμε που είναι έντελώς δικό μας, αναφαίρετο,
άδύγιστο και άδιάφορο (το καυχόμαστε εν Κυρίω) την καρδιά μας.-
να σου την άνοιξομε ειλικρινά και θερηφανά, αλλά και σεμνά όκος είσαι
και σό ο ίδιος αλαός και σεμνός, να σου την προσφέρουμε μ' όλη τη
στοργή εκείνη που της αξίζεις και να σε διαβεβαιώσουμε πως, κάτι τέ-
τοιές υπηρεσίας προς την πατρίδα μεγάλες και ανιδιοτελείς σαν τη δική

σου τῆ χθροσινῆ- δὲν ληρονοῦνται ὄκος, ἀλήθεια, δὲν πρέπει νᾶ ληρο-
 νοῦνται ἀπὸ κείνους τοῦλάχιστο τοὺς λαοὺς κοῦ ἔζησαν ἄλλοτε καὶ θε-
 λουν καὶ τὴρα νᾶ ζῆσουν μεγάλοι. κείνοι οἱ λαοὶ μποροῦν νᾶ ζῆσουν τέ-
 τοιοι, νᾶ λέγωνται καὶ νᾶ εἶναι ἀνώτεροι ἄνθρωποι ἔσοι δὲν παραγράφουν
 ποτέ τὲς ἀπαράγραπτες ἀξίες καὶ ὅσοι ~~πρὸ~~ πρὸ παντός, εἶναι πάντοτε
 εὐγνωρόνες πρὸς τοὺς ἀξίους εὐγνωροῦνης πολιτας σᾶν καὶ σένα.

Προκίνω εἰς τὴν ὄγσειαν σου μαρᾶθωνοδρόμη κυριακίδη
 καὶ εὐχόμαι ὄκος οἱ συνάδελφοὶ σου ἀθληταὶ οἱ σπυρρινοὶ καὶ ὅσοι θα ἀ-
 νακηθῆσουν στοὺς στίβους οἱ ἄλλοι οἱ ἀδριανοὶ, ἀκολουθήσουνε μέσα
 σ' εὐγενῆ ἀριλλᾶ, τὸ δρόμη σου κοῦ εἶναι ὁ δρόμος τῆς νίκης καὶ τῶν
 θεηροσιῶν γιὰ τὴν ἀγαπητῆ μας Πατρίδα.

Θᾶ προσαρρῶσω ἐδῶ στῆ σπυρρινή περίπτωσι τᾶ λόγια ^{τοῦ} Ξενοφῶντος
 σὺ ἀπορνηρονεύματᾶ του" Εἴ τις ἰκάνος ὦν τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νικᾶν
 καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸς τε τιρᾶσθαι καὶ τὴν πατρίδα ἐν τῇ ἑλλάδι εὐδο-
 κιστότεραν ποιεῖν καὶ θέλει ἀγωνίζεσθαι / τοῦτον νορρίζομεν ἀληθῶς ἀνδρα
 εἶναι!"-

Ζήτω ἡ ἑλλάς

Ζήτω ὁ ἑλληνικός ἀθλητισμός

Ζήτω ὁ εὐτέλλιος κυριακίδης.-

8/6/1946

Φιζοδότη.